

BISKOPPEN OVER KØBENHAVNS STIFT

Nørregade 11 · 1165 København K · Telefon 33 47 65 00 · E-mail: kmkbh@km.dk

Den 9. februar 2012
Løbenr. 16003/12

Ministeriet for Ligestilling og Kirke
(km@km.dk)

Vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning (Præsters ret til at undlade at vie to personer af samme køn).

Indledningsvis vil jeg gerne tilkendegive glæde ved, at det omsider bliver muligt for to af samme køn at indgå ægteskab i folkekirken og at modtage en kirkelig velsignelse af borgerligt indgået ægteskab, og at parret også garanteres de rettigheder som andre medlemmer af folkekirken har i forhold til sognekirke eller den kirke, de måtte have tilknytning til.

I den forbindelse er det naturligt at videreføre den danske kirkelige frihedstradition, som medfører, at præster, som af teologiske årsager ikke ønsker at medvirke ved sådanne vielser og velsignelser, kan fritages derfor.

Ligeledes finder jeg det passende at fremhæve bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser, hvori det fastslås, at når en præst undlader at vie et par af samme køn da bør vedkommende henvise til provst eller biskop, som skal være behjælpelig med den nødvendige præstelige betjening.

Med venlig hilsen

Peter Skov-Jakobsen

Ministeriet for Ligestilling og Kirke

og

Social- og Integrationsministeriet, Ankestyrelsen
famliestyrelsen@famstyr.dk

Ministeriets dokument nr. 5113/12 – høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning (Præsters ret til at undlade at vie to personer af samme køn)

Ankestyrelsens j.nr.: 2011-80-00014 – høring over forslag til lov om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, retsplejeloven og om ophævelse af lov om registreret partnerskab (ægteskab mellem to personer af samme køn)

Indledning

I forlængelse af vedtagelsen af lov om registrerede parforhold 1989 har spørgsmålet om folkekirkens forhold hertil flere gange været genstand for høringer og udtalelser. De danske biskopper tog stilling i en udtalelse fra 1997, hvori biskopperne, bl.a. undertegnede, betoner ægteskabets bibelske begrundelse og institutionelle karakter. Dette udelukkede imidlertid ikke, at indgåelse af registrerede parforhold kunne gøres til genstand for en kirkelig markering eller fejring, hvilket biskopperne var enige om at anbefale. Senere, i forbindelse med kommissionsarbejde og efterfølgende høring 2010 om et eventuelt ritual for registrerede parforhold, blev distinktionen mellem ægteskab og en kirkelig ceremoniel markering af et indgået registreret parforhold også fastholdt af flertallet i kommissionen.

I overensstemmelse med biskoppernes udtalelse fra 1997 har der i samtlige stifter været muligheder for kirkelig markering af indgåelse af registreret parforhold ved en særgudstjeneste eller anden form for kirkelig ceremoni. Det er en mulighed, som et antal homoseksuelle par har benyttet sig af.

Disse hidtidige diskussioner, biskoppelige udtalelser, kommissionsarbejdet, høringer og kirkelige arrangementer i forbindelse med indgåelse af registreret parforhold har således alle haft deres primære baggrund i ønsket om en rituel eller ceremoniel markering af et borgerligt indgået parforhold. Samtidig har høringssvar og et flertal i kommissionen fastholdt, at ægteskabet som historisk, kulturel og teologisk bestemt institution blev ladt uantastet.

Lovforslaget

Af det tilsendte *Udkast* fremgår af bemærkningerne s 3, at lovforslaget delvist ønsker at udmønte et punkt i regeringsgrundlaget, hvori det hedder: *Regeringen vil give alle medlemmer af den danske folkekirke mulighed for at blive gift i kirken – uanset deres seksuelle orientering. Regeringen vil derfor fjerne forbuddet mod vielser af homoseksuelle i folkekirken og i øvrigt undersøge yderligere tiltag i retningen (sic) af en kønsneutral ægteskabslovgivning.*

Det fremgår ikke, hvad der tænkes på med udtrykket 'forbuddet mod vielser af homoseksuelle i folkekirken'. Jeg er ikke bekendt med eksistensen af et sådant *forbud*. Hvad der menes må vel være, at et ægteskab efter hidtidig retlig og kirkelig praksis består af et forhold mellem en mand og en kvinde, hvorfor en vielse af et homoseksuelt par af indlysende årsager ikke har kunnet finde sted i kirken, ligesom det heller ikke har kunnet finde sted på rådhuset.

Så meget synes dog at være klart, at der i regeringsgrundlaget først og fremmest tænkes på mulighederne for en kirkelig *vielse* - dvs. på den ceremonielle fejring ved ægteskabs (eller parforholds?) indgåelse.

I det konkrete forslag, 'udmøntningen', hedder det s. 4: *Det overordnede formål med lovforslaget er at give personer af samme køn mulighed for at indgå ægteskab. I forhold til den gældende retstilstand får personer af samme køn mulighed for at indgå ægteskab ved en kirkelig handling i stedet for som i dag at kunne indgå registreret partnerskab ved en borgerlig handling.*

Hermed udtrykker regeringen et ejerskab til folkekirken og dens liturgiske praksis, ifølge hvilken et 'overordnet formål' af politisk-moralsk karakter søges gennemført blandt andet med den folkekirkelige ritualpraksis som instrument. Samtidig indføres en skelnen mellem rettighederne hos borgerne, alt efter hvilket religiøst trossamfund de måtte tilslutte sig. Lovens intentioner kommer ikke til at udstrække sig til at omfatte f.eks. medlemmer af Islamisk trossamfund, Den romersk-katolske kirke, Mormonkirken og andre trossamfund. Med ønsket om at skabe lighed mellem mennesker med forskellig seksuel orientering indfører lovforslaget således en helt ny forskel mellem menneskers rettigheder, beroende på kirketilhørsforhold.

Dette problem udspringer af, at landets politiske ledelse i denne sag optræder som indehaver af ejerskabet til folkekirken, mens andre trossamfund behandles som autonome i deres trosgrundlag og liturgiske praksis. Samtidig kortslettes ved denne tilgang de 'indre' linjer i den gængse folkekirkelige beslutningsproces, og de folkekirkelige embeder søges bragt i spil som led i den 'overordnede' politisk-moralske agendas 'udmøntning'.

Bemærkningen *Biskopperne har tilkendegivet, at de vil indgå i arbejdet med at udarbejde ritualerne* (s. 7) inkluderer ikke undertegnede.

Om selve udkastet bemærker jeg, at forslaget går langt videre end det, der tilsyneladende er forudset i regeringsgrundlaget. Forslaget udmøntes igennem en ændring af selve ægteskabslovgivningen. Ægteskabet omdefineres *for at* åbne for den kirkelige vielse af homoseksuelle – men kun inden for folkekirken. Hermed bevæger lovforslaget sig ind på et felt, som ikke har været undersøgt i det tidligere gennemførte kommissionsarbejde, og som de implicerede høringspartnere derfor ikke har haft tilstrækkelig mulighed for at drøfte. Ved at bringe ægteskabsforståelsen i spil hvirvles en næsten uoverskuelig mængde historiske, sociale, retlige og teologiske problemstillinger op, som langt overskrider det, der tidligere har været drøftet. Ægteskabet er en sociokulturelt givet institution, som i forskellige variationer kendes

overalt i den vestlige kulturhistorie, og som antages at have sin betydning som samfundsbærende institution. Dette gælder uanset, at der kan påvises ændringer i selve ægteskabsforståelsen gennem tiderne. Væsentligt er det imidlertid, at ægteskabets institutionelle funktion omfatter mange andre forhold end det seksuelle. Det må siges, at lovforslaget indebærer ganske store anstrengelser i retning af at ændre et omfattende lovkompleks vedrørende ægteskabet med det primære formål at give et mindretal i den danske folkekirke, men ikke andre trossamfund, mulighed for en kirkelig handling, som i praksis næppe vil adskille sig meget fra det, der har været muligt siden 1997.

Om ægteskabets teologi

Ægteskabet er netop i dets egenskab af social og kulturel institution, der i vor kulturkreds omfatter et forhold mellem en mand og en kvinde, genstand for en specifik *teologisk og kirkelig* bestemmelse. Denne forståelse har konfessionel karakter, idet en evangelisk-luthersk kirke forvalter et ægteskabssyn, der markant adskiller sig fra andre trossamfunds og religioners forståelse. Et eventuelt Indgreb i den evangelisk-lutherske kirkes ægteskabsteologi og vielsespraksis berører således potentielt kirkens konfessionelle identitet. Dette har vide konsekvenser også for folkekirkens økumeniske og religionsretlige forhold.

I mit høringsvar af dec. 2010 i forbindelse med den tidligere kirkeministerielle høring har jeg redegjort for nogle hovedtræk i denne teologisk motiverede og kirkeligt gældende forståelse af ægteskabet. Dette skal ikke gentages her. Men jeg gør opmærksom på følgende:

1. Reformatoren Martin Luther hævdede med vægt, at netop ægteskabets verdslige karakter, dvs. ægteskabet som social og kulturel orden på samfundsmæssigt plan, er genstand for en ganske særlig *teologisk og kirkelig bestemmelse*. I Kirkeministeriets Betænkning nr. 943 *Dåb og Brudevielse* af 1983, s 62, gengives dette synspunkt præcist og loyalt bl.a. i følgende sætning: 'Luther siger på den ene side, at ægteskabet er en verdslig stand, på den anden side, at det har Guds ord for sig, at det ikke er opdigtet eller stiftet af mennesker.' Dette er hovedbegrundelsen for, at en luthersk kirke overhovedet beskæftiger sig med en 'verdslig ting', som ægteskabet er. Hvis ikke denne *teologiske* grundelse fastholdes, så er det ingenlunde givet på luthersk grund, at ægteskabet som institution overhovedet ville angå kirken. I så fald ville ægteskabet kunne betragtes på lige fod med andre samfundsinstitutioner, som kirken ikke har adkomst til at forholde sig til gennem påmindelse om Skriftens ord, med forbøn og forkyndelse. Fjernes eller negligeres denne grundelse, så forandres med andre ord kirkens rolle ved ægteskabs indgåelse fra at udtrykke en strengt teologisk begrundet kirkelig praksis. I stedet tildeles kirken rollen som en institution, der garanterer menneskelivet med religiøse ceremonier alt efter behov og tilskyndelse.
2. Denne lutherske forståelse af ægteskabet er forudsat og indskrevet i folkekirkens bekendelsesskrifter. Den forudsættes således i Luthers lille katekismus, og den er direkte udtalt i Den Augsburgske Konfessions artikler 16, 23 og 27. Allerede herved må ægteskabet som et forhold mellem en mand og en kvinde formelt siges at have en status, som gør, at disse konfessionelle bestemmelser ikke uden videre kan forbigås i en aktuell stillingtagen til spørgsmål vedrørende folkekirke og ægteskab. Folkekirken har aldrig på officielt plan tilbagekaldt eller problematiseret denne ægteskabsteologi, men hævder den tværtimod aktuelt i sin liturgiske praksis (pkt. 3), hvorfor der intet grundlag er, for ikke stadig at anse den som hørende til folkekirkens lære.

3. Denne lutherske forståelse kan ikke blot betragtes som et historisk relikv, der er uden gyldighed i nutiden. En gennemgang af de senest autoriserede liturgiske bøger (Ritualbog 1992, Alterbog 1992, Salmebog 2002) dokumenterer entydigt, at den lutherske ægteskabsforståelse er indskrevet i og forudsættes uantastet som aktuelt gældende også i nuværende kirkelig praksis.
- a. *Ritualbogen*. Flere af de skriftsteder, som Martin Luther brugte til at fortolke ægteskabet med teologisk, og som begrunder, hvorfor kirken overhovedet har et anliggende i forhold til den borgerlige orden, som ægteskabet grundlæggende er, genfindes således i det nugældende ægteskabsritual. Med tydelig reference til 1. Mosebogs skabelsesberetning hedder det i bønnen for ægteparret: 'Almægtige Gud, som skabte mand og kvinde til at leve sammen i ægteskab og velsignede dem'. I slutningskollekten takker vi Gud 'for ægteskabet, og vi beder dig, at du vil bevare denne orden og velsignelse urokket iblandt os.' Alterbogen gør med sine formuleringer en klart konfessionelt defineret forståelse af ægteskabet som en verdslig stand, 'der har Guds ord for sig' og som omfatter en mand og en kvinde, gældende. Det er en teologisk forståelse, som adskiller sig markant både fra andre kristne kirkesamfundes ægteskabsteologi og andre religiøse traditioner. F.eks. anser den Romersk-katolske kirke ægteskabet for at være et sakramente, mens biblicistiske kirkesamfund ser det som en religiøst kvalificeret samlivsform. Lutherdommen ser det som en social institution, der er forordnet til samfundets og menneskets bedste, det omfatter en mand og en kvinde, og det er velsignet af Gud selv.
 - b. *Salmebogen*. I salmebogens vielsessalmer fastholdes den samme forståelse af ægteskabet, hvilket er genstand for menighedens taknemmelighed og lovprisning. Således rummer en af de salmer, som kom ind i salmebogen ved den seneste revision i 2002, og som har opnået en betydelig folkelig accept, en klar forkyndelse, når det hedder med allusion til skabelsesberetningen: 'I blev skabt som mand og kvinde.' DDS 706
 - c. *Alterbogen*. Siden Peder Palladius i 1550 udgav lutherske kollektioner til søndagsgudstjenesten, har disse kollektioner været medvirkende til at fastholde den anden søndag i Hellig Tre Kongertiden som 'ægteskabets søndag'. Gennem århundreder har der på denne søndag været prædiken og forkyndt om ægteskabet som en af Gud velsignet orden. Trods utallige revisioner fastholder alterbogen stadig på denne søndag i indgangskollekten bønne: 'Vi takker dig, fordi du nådigt har skabt os som mand og kvinde og lader os høre sammen i ægteskab'.

I dette høringssvar gør jeg således gældende, at folkekirken som evangelisk-luthersk kirke har en vel defineret og konfessionelt bestemt teologi og aktuel kirkelig liturgisk praksis vedrørende ægteskabet. Således har det forholdt sig lige siden den lutherske reformation blev gennemført i Danmark, hvor konsekvenserne heraf blev trukket i form af kirkelige og liturgiske bestemmelser. Ægteskabsforståelsen kan ikke betragtes som noget, der blot angår fortidige bestemmelser, således at disse eventuelt skulle kunne tilsidesættes med henvisning til tidernes skiftet. Det kan heller ikke betragtes som blotte personlige meninger, eller som et felt, hvis udformning helt og holdent er overladt til det til enhver tid siddende politiske styre, idet de indgår i folkekirkenes samlede lære og er integreret heri med aktuel liturgisk gyldighed. Tidligere tiders kommissionsarbejde vedrørende vielse og vielsesritualer har da også været særdeles opmærksom på betydningen af disse konfessionelt og traditionelt givne forhold,

hvilket kommer tydeligt frem i ovennævnte kirkeministerielle kommissionsarbejde fra 1983. Den evangelisk-lutherske kirkes syn på ægteskabet har dermed en status, som ikke uden videre lader sig annullere. Problemstillingen angår i sidste instans den evangelisk-lutherske kirkes teologiske og konfessionelle egenart.

Konklusion

Med disse redegørelser ønsker jeg at påpege, at den nuværende høringsrunde markerer et helt andet niveau og perspektiv for problemstillingen, end det, der har været gældende ved tidligere udtalelser, høringer og debatter. Det fremsendte lovforslag angår forhold, som kalder på en dybtgående undersøgelse af retsteologisk, forfatningsmæssig og religionsretlig art. Disse forhold kan på ingen måde siges at være belyst tilstrækkeligt gennem tidligere offentlige debatter eller høringer. Folketinget har ubestridt retten til at lovgive angående det danske samfund, inklusive samlivs- og ægteskabsforhold. Som tidligere nævnt hilser jeg det velkommen, at folkettinget varetager et ansvar også i forhold til homoseksuelles forhold, og at også folkekirken er sig sit ansvar bevidst i forhold hertil. Men en lovgivning på et så komplekst område bør ikke overse farerne for at overskride grænsen mellem det politiske liv og så de forhold, der angår kirker og trossamfund, herunder folkekirkenes konfessionelle bestemmelser. I nærværende sammenhæng er folkekirken at betragte som et trossamfund, hvorfor den som trossamfund må kræve statens beskyttelse og værn om den nødvendige frihed til egen teologisk begrundet stillingtagen.

- Hvis lovgiverne vælger at se bort fra disse problemstillinger, så bringes den delikate balance mellem stat og kirke, udtrykt i Grundlovens § 4, i fare. Det er efter min mening ingenlunde indlysende, at folkekirken ene af alle trossamfund skulle kunne pålægges at udforme ritualer for homoseksuelles vielser. Folkekirken unddrages i så fald den samme respekt for egen tradition og trogrundlag, som andre trossamfund og religioner nyder.
- Endvidere finder jeg, at den påtænkte frihedslovgivning, som giver den enkelte præst ret til at nægte at deltage i vielseshandlingen for homoseksuelle, ikke imødekommer den retssikring, folkekirken som helhed har krav på som et trossamfund, der har den fulde ret til at varetage sine egne legitime teologiske interesser.
- Udkastets bemærkning s. 6: *En konsekvens af lovforslaget bliver således, at de eksisterende vielsesritualer for vielse af mand og kvinde bliver suppleret med et vielsesritual for vielse af to personer af samme køn vil medføre, at der kommer til at eksistere flere vielsesritualer side om side. Disse vil imidlertid komme til at modsige hinanden, idet det nugældende vielsesritual i realiteten udtrykker en eksklusivitet vedrørende ægteskabet mellem mand og kvinde. Indførelsen af 'supplerende' vielsesritualer betyder derfor en fordunkling af kirkens lære og praksis med derpå følgende forvirring og uklarhed.*
- Inden den påtænkte lovgivning eventuelt gennemføres, bør det undersøges, om processen vedrørende lovgivningen bringer den danske stat i modstrid med internationale konventioner vedrørende krænkelsen af religiøse samfunds krav på beskyttelse af deres konfessionelle autonomi. Hvis den danske stat gennemfører en revision af ægteskabslovgivningen med det formål at pålægge ét enkelt trossamfund pligten til at udforme et nyt religiøst ritual, hvis indhold afviger både fra trossamfundets læregrundlag og fra 475 års tradition, og hvis indhold dikteres af

det politiske styres 'overordnede formål', så er der tale om en form for lovgivningsmæssigt tiltag, der må forventes også at ville tiltrække sig opmærksomheden fra overnational jurisdiktion.

Jeg vil således stærkt fraråde den påtænkte lovgivning og anbefaler, at indsigterne fra de tidligere høringer og kommissionsarbejder, som alle fastholder egenarten af ægteskabet som et forhold mellem en mand og en kvinde, danner grundlag for alle videre tiltag vedrørende folkekirkens involvering.

Med venlig hilsen

Lise-Lotte Rebel

Kopi til: Alle biskopper

Biskoppen over Roskilde Stift

Palæet, Stændertorvet 3 A – tlf. 4638 1920

4000 Roskilde, d. 22. februar 2012

E-post kmros@km.dk

Telefax 4638 1947

Dokumentnr.: 21932/12

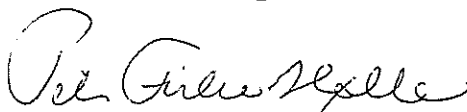
HSA/jh

Ministeriet for Ligestilling og Kirke
(sendes elektronisk)

Ministeriet for Ligestilling og Kirke har i brev af 18. januar 2012 (Dokument nr.5113/12) fremsendt et udkast til forslag til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning (Præsters ret til at undlade at vie to personer af samme køn) til høring.

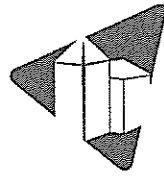
Jeg bifalder ændringen og værdsætter den folkekirkelige rummelighed, som den signalerer, men finder det samtidig naturligt at åbne mulighed for at præster, som af teologiske årsager ikke ønsker at medvirke ved sådanne vielser og velsignelser, kan fritages for det.

Med venlig hilsen

Peter Fischer-Møller

Kopi til øvrige biskopper

Lolland-Falsters Stift
Ex contemplatione innovatio

Til Ministeriet for Ligestilling og Kirke

Bispeembedet

E-post

20. februar 2012
Dok.nr.: 21007-12
SSK/HS/tabs

Høringssvar fra biskoppen over Lolland-Falsters Stift vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning (Præsters ret til at undlade at vie to personer af samme køn), (ministeriets dok.nr. 5113-12)

Ministeriet for Ligestilling og Kirke har fremsendt et udkast til forslag til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning i høring som indebærer, at præster i folkekirken får ret til at undlade at vie to personer af samme køn.

Jeg kan tilslutte mig forslaget.

Men jeg skal dog tilføje flg. to bemærkninger:

For det første vil jeg gøre opmærksom på mit høringssvar til rapport om folkekirken og registreret partnerskab af 20. september 2010, hvor jeg bl.a. skrev:

Jeg kan i lyset af ovenstående hverken gå ind for rapportens forslag til ritual for kirkelig velsignelse af registreret partnerskab eller for ritual for indgåelse af partnerskab, og konstaterer som sagt med glæde, at det af et enigt udvalg betragtes som et legitimt synspunkt indenfor folkekirkens bekendelsesgrundlag.

For det andet har jeg konstateret, at der i bemærkninger til lovforslaget sd. 6 står angivet flg. som begrundelse for lovforslaget:

"For at give plads til disse opfattelser anses det for hensigtsmæssigt, at folkekirkens præster får en ret til at undlade at vie to personer af samme køn."

Mit spørgsmål er: Hensigtsmæssigt, for hvem? Man kunne have valgt at henvise til, at det var i overensstemmelse med folkekirkens frihedstradition og derfor rimeligt.

Som modstander af et ritual, kan man næsten ikke føle sig som andet end på tålt ophold, med en tidsbegrænset opholdstilladelse, som udløber, når det ikke længere er hensigtsmæssigt at have præster med den overbevisning. For det hensigtsmæssige kan jo ændre sig. Det håber jeg, ikke er meningen.

Med venlig hilsen

Steen Skovsgaard
biskop

Kopi:
Alle biskopper

Kirkeministeriet

Løbenr. 18228/12

(sendt pr. e-post)

Vedr. doc. nr. 5113/12 Høring om udkast til ændring af lov om medlemskab

I brev af 18. januar 2012 har ministeriet anmodet om mine bemærkninger til ovenstående.

I den anledning fremsendes vedlagt mit høringssvar til Familiestyrelsen om ændring af ægteskabsloven.

Indledningsvis bemærkes, at jeg er af den opfattelse, at den omstændighed, at man som myndighed får tillagt en bemyndigelse, også indebærer, at alle myndighedsbærere er forpligtet på at udføre den opgave, som bemyndigelsen går ud på. I princippet burde det således ikke være muligt vilkårligt at kunne afslå at vie fraskilte eller par af samme køn.

Jeg har på den anden side en pragmatisk forståelse for, at der præcis i spørgsmålet om vielse af homofile kan være teologiske hensyn, der gør det nødvendigt at etablere en fritagelsesbestemmelse.

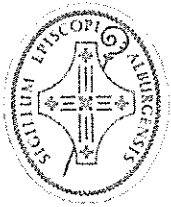
De samme teologiske grunde eksisterer efter min opfattelse ikke, når det drejer sig om vielse af fraskilte, og de forudsætninger som Højesteret lagde til grund, da fritagelsesbestemmelsen blev fastslået i 1903, er ikke længere er til stede.

Finder ministeriet at fritagelsesbestemmelsen fortsat skal eksistere, skal jeg foreslå, at bestemmelsen i vielsesbekendtgørelse nr. 547 af 15. december 1969 § 2, stk. 5, andet punktum fjernes og indsættes som § 7 b i forslaget til ændring af lov om medlemskab af folkekirken m.m.

Med venlig hilsen

Kresten Drejergaard

Dok.nr. 19902/12
Dato: 16. februar 2012
JLL

Ministeriet for Ligestilling og Kirke
Frederiksholms Kanal 21
Postboks 2123
1015 København K

Via e-post

Ministeriet for Ligestilling og Kirke har ved brev (dok.nr. 5113/12) fremsendt udkast til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning i høring med høringsfrist til den 22. februar 2012.

Jeg kan tilslutte mig forslaget i en ny § 7 a, stk. 1, hvorefter en præst kan undlade at vie to personer af samme køn, og forslaget i stk. 2, hvorefter en præst kan undlade at meddele kirkelig velsignelse af et ægteskab mellem to personer af samme køn.

Jeg har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Henning Toft Bro
Biskop

Kopi: Øvrige biskopper (e-post).

VIBORG STIFTSØVRIGHED

Viborg, den 21. februar 2012
Løbenr. 12454/12
BAB/MNI

Ministeriet for Kirke og Ligestilling
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

Sendt via mail: km@km.dk

Høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning ((Præsters ret til at undlade at vie to personer af samme køn)

Ministeriet for Kirke og Ligestilling har den 18. januar 2012 fremsendt høringsforslag vedrørende Lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning (Præsters ret til at undlade at vie to personer af samme køn).

Jeg har modtaget høringsskrivelsen, og jeg tager skrivelsen til efterretning.

For god ordens skyld skal jeg gøre opmærksom på, at der muligvis kan forekomme problemer med valgmenighedsmedlemmer i de valgmenigheder, hvor der kun er en præst, og hvor præsten ikke ønsker at vie to personer af samme køn.

Har disse valgmenighedsmedlemmer, som ikke er medlemmer af sognemenigheden, krav på betjening af en sognepræst? Dette bør efter min opfattelse præciseres.

Med venlig hilsen

Karsten Nissen

Biskoppen over Århus Stift

Dalgas Avenue 46, 8000 Aarhus C, tlf.: 86 14 51 00

e-mail: kmaar@km.dk, www.aarhus.stift.dk

Ministeriet for Ligestilling og Kirke

[\(km@km.dk\)](mailto:km@km.dk)

Den 20. februar 2012
Dokument nr.: 20706/12
Sagsbeh.: JMM/adj

Høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning (Præsters ret til at undlade at vie to personer af samme køn)

Ministeriet for Ligestilling og Kirke har ved dok.nr. 5113/12 fremsendt ovennævnte udkast.

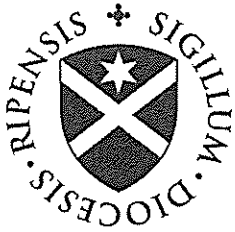
Jeg har ingen bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Kjeld Holm'.

Kjeld Holm

Kopi sendt til: Alle biskopper

RIBE STIFT

KORSBRØDREGADE 7 · 6760 RIBE

TLF. 75 42 18 00 · FAX 76 88 56 35

Ministeriet for Ligestilling og Kirke

Sendt som e-post: km@km.dk

Sag.nr.: 11/6012

Løbenr.: 16194/12

Sagsbeh.: Elisabeth Dons

Christensen

Ribe, den 08-02-2012

Hørings svar fra biskoppen over Ribe Stift vedr. udkast til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning

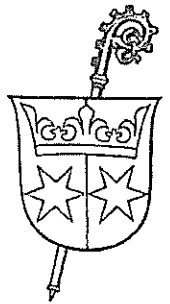
Ministeriet for Ligestilling og Kirke har fremsendt et udkast til forslag til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning i høring som indebærer, at præster i folkekirken får ret til at undlade at vie to personer af samme køn.

Jeg kan tilslutte mig forslaget.

Venlig hilsen

Elisabeth Dons Christensen
biskop

Biskoppen
over
Haderslev
Stift

Ministeriet for Ligestilling og Kirke
Frederiksholms Kanal 21
Postboks 2123
1015 København K

Haderslev, den 22. februar 2012.

Vedr. udkast til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning

Ministeriet for Ligestilling og Kirke har ved brev (dok.nr. 5113/12) fremsendt udkast til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning i høring med hørings-frist til den 22. februar 2012.

Jeg kan tilslutte mig forslaget med en ny § 7 a, stk. 1, hvorefter en præst kan undlade at vie to personer af samme køn, og ligeledes forslaget i stk. 2, hvorefter en præst kan undlade at meddele kirkelig velsignelse af et ægteskab mellem to personer af samme køn.

I forhold til forslagets § 7a, stk. 1 tillader jeg mig dog samtidig at henvise til mit høringssvar vedr. ægteskabsloven til Familieretsafdelingen under Ankestyrelsen, hvor jeg rejser spørgsmålet, om man ikke burde overveje at lade den juridiske vielse ske for en borgerlig vielsesmyndighed.

Med venlig hilsen
Niels Henrik Arendt

Ribe Landevej 35-37
6100 Haderslev

Telefon
74 52 20 25

Telefax
74 53 36 06

E-mail:
nha@km.dk ell.
kmhad@km.dk

Internet
hjemmeside:
www.haderslev.stift.dk